

การเลือกทำปฏิกริยาเพื่อแยกสารเรซิมิกเมนทอล

โดยໄลເປີຕິນຮະບມືເກົງສິນເຊດ

นาย ບຸນຍັ້ງ ຖຸກະຫານາກຖາ

ວິທານີພັນນີ້ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຕຶກຂາຕາມໜັດກູດຕະປິງຢາວິຫວາກຮ່ວມຕາສທານນາບັນທຶດ

ສາຂາວິຫວາກຮ່ວມແຄມ ກາຄວິຫວາກຮ່ວມແຄມ

ບັນທຶດວິທາລັບ ຈຸ່າລັງກຽມນໍາວິທາລັບ

ປີການຕຶກຂາ 2540

ISBN 974-639-014-7

ລົບສິທິຂໍຂອງບັນທຶດວິທາລັບ ຈຸ່າລັງກຽມນໍາວິທາລັບ

**SELECTIVE RESOLUTION OF RACEMIC MENTHOL
BY LIPASE IN THE REVERSE MICELLE SYSTEM.**

Mr. Boonchai Lerktanakit

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering in Chemical Engineering
Department of Chemical Engineering

Graduate School

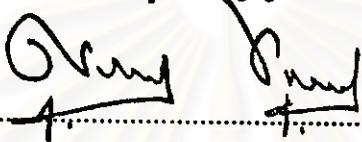
Chulalongkorn University

Academic year 1997

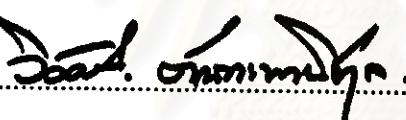
ISBN 974-639-014-7

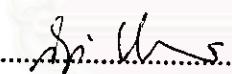
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การเลือกทำปฏิกริยาเพื่อยกสารเชิงมิโนทอคโดยไฟล์เปลี่ยนระบบ
รีเกิร์สไมโครล์
โดย นาย บุญชัย ฤกษ์ธนากรฤทธิ์
ภาควิชา วิศวกรรมเคมี
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. สุรัง ปรีชานันท์

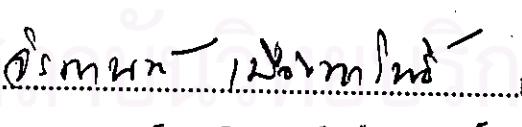
บันทึกวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปัจจุบันของมหาวิทยาลัย

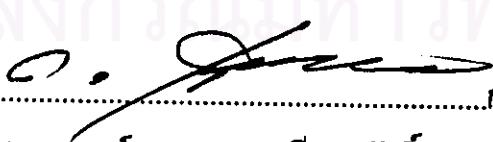
, คณบดีบันทึกวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ นายนพเดช ศุภวัฒน์ ชุดวงศ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

, ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. วิรัชณ์ ตันตะพาณิชกุล)

, อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ ดร. สุรัง ปรีชานันท์)

, กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. จิรakanter เมืองนาโพธิ์)

, กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. นพดล เจียมสวัสดิ์)

พิมพ์ต้นฉบับนักคดีอวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

บุญชัย ฤกษ์ธนากรดุ : การเลือกทำปฏิกิริยาเพื่อยield เอเชลล์สำนักงานห้ามยาเสื่อมในระบบบีเดอร์สไม้เซลล์ (SELECTIVE RESOLUTION OF RACEMIC MENTHOL BY LIPASE IN THE REVERSE MICELLE SYSTEM) อ.ที่ปรึกษา : อ.ดร. สรุ่ง ปรีชาวน์, 131 หน้า. ISBN 974-639-014-7

สรุปประสังค์สูงสุดของโครงการวิจัยนี้เพื่อศึกษาประยุกต์ใช้ระบบบีเดอร์สไม้เซลล์สำนักงานห้ามยาเสื่อมในเอเชลล์จาก *Candida cylindracea* เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาโดยใช้ปฏิกิริยาทรายऐสเทอโรฟิเดชันของเรซิมิกเมนทอล และไตรอะซิตินเป็นปฏิกิริยาต้านแบบ และทำการเปรียบเทียบระบบบีเดอร์สไม้เซลล์ที่ศึกษานี้กับระบบตัวทำละลายอินทรีย์ไฮโดรออกเทนในแบบของยัตราชการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะและเปอร์เซนต์การเกิดปฏิกิริยา การทดลองถูกแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนคือ หนึ่ง กำหนดภาวะที่เหมาะสมสำหรับการละลายของเอเชลล์ในระบบบีเดอร์สไม้เซลล์ของ SDEHP ในไฮโดรออกเทน โดยพบว่าสภาวะที่เหมาะสมสำหรับการละลายคือ 0.1 มิลาร์ SDEHP, 0.1 มิลาร์ โซเดียมคลอไรด์และ 0.05 มิลาร์ พอสเฟตบีฟเฟอร์ และสอง กำหนดภาวะที่เหมาะสมสำหรับการทำปฏิกิริยาทราย�สเทอโรฟิเดชันของเรซิมิกเมนทอลกับไตรอะซิตินโดยใช้ไฮเปสเปนตัวเร่งปฏิกิริยาในระบบบีเดอร์สไม้เซลล์ของ SDEHP ในไฮโดรออกเทน พบว่าสภาวะที่เหมาะสมต่อคือ สัดส่วนเริงมนตรช่องน้ำต่อ SDEHP (W_0) เท่ากับ 1.22, ความเข้มข้นของเรซิมิกเมนทอลเท่ากับ 38 มิลลิมิลิลิตร, ความเข้มข้นของไตรอะซิตินเท่ากับ 65.5 มิลลิมิลิลิตร, ค่าความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 6.7 และ อุณหภูมิเท่ากับ 33.9 องศาเซลเซียส สำหรับการศึกษากลไกการเกิดปฏิกิริยา นั้นพบว่ามีกลไกแบบแรกดوم ใบ-ใบ ซึ่งสามารถคำนวณค่าค่าคงที่ของเอนไซม์ได้คือ $V_{max} = 14.5 \mu\text{mol} \cdot \text{hr}^{-1} \cdot \text{g-enz}^{-1}$, $\alpha K_A = 2.07 \text{ mM}$, $\alpha K_B = 3.39 \text{ mM}$, $K_A = 323.2 \text{ mM}$, $K_B = 529.3 \text{ mM}$, $K_{ii} = 2.47 \text{ mM}$, และ $K_{ij} = 11.32 \text{ mM}$ ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการยัตราชการเกิดปฏิกิริยาได้ดังนี้

$$\frac{1}{V} = \frac{75.6 (1 + [B]) + 0.23 (1 + [A]) + 0.07}{[A][B] \cdot 2.5 \cdot [B] \cdot 11.3}$$

เมื่อทำการเปรียบเทียบความเหมาะสมในการเป็นตัวกลางการเกิดปฏิกิริยาในระบบบีเดอร์สไม้เซลล์ของ SDEHP ในไฮโดรออกเทนกับระบบของตัวทำละลายอินทรีย์ไฮโดรออกเทน พบว่าระบบตัวทำละลายอินทรีย์มีความเหมาะสมกว่าห้าในแบบของยัตราชการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะและเปอร์เซนต์การเกิดปฏิกิริยา

พิมพ์ดันฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภาษาไทยในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

C816984 : MAJOR CHEMICAL ENGINEERING DEPARTMENT
KEY WORD: REVERSE MICELLE / ANIONIC SURFACTANT / LIPASE / RACEMIC MENTHOL / EXPERIMENTAL DESIGN
BOONCHAI LERKTANAKIT : SELECTIVE RESOLUTION OF RACEMIC MENTHOL BY LIPASE IN THE REVERSE MICELLE SYSTEM. THESIS ADVISOR : DR. SEEROONG PRICHANONT, Ph.D., 131 pp., ISBN 974-639-014-7.

The ultimate aim of this research project was to investigate the applications of SDEHP/isoctane reverse micelle system for the lipase catalysed reactions. The transesterification of racemic menthol and triacetin was, therefore, used as a model reaction, and comparisons between the reverse micelle system studied in this work and the isoctane organic system were made in terms of specific reaction rate and percent conversion. The experiments were divided into two parts. The first part was to find appropriate condition for the dissolving of lipase in SDEHP isoctane reverse micelle. It was found that the appropriate conditions were 0.1 M SDEHP, 0.1 M NaCl, and 0.05 M phosphate buffer. The final part was to determine appropriate conditions for the transesterification of racemic menthol with triacetin using lipase as a catalyst in SDEHP isoctane reverse micelle. It was found that the appropriate conditions were 1.22 mole ratio of water and SDEHP (W_o), 38 mM racemic menthol, 65.5 mM triacetin, pH 6.7 and temperature 33.9 °c. For the reaction mechanism found was the random bi-bi type. The kinetic reaction parameters were $V_{max}^* = 14.5 \mu\text{mol} \cdot \text{hr}^{-1} \cdot \text{g-enz}^{-1}$, $\alpha K_A^* = 2.07 \text{ mM}$, $\alpha K_B^* = 3.39 \text{ mM}$, $K_A^* = 323.2 \text{ mM}$, $K_B^* = 529.3 \text{ mM}$, $K_{11}^* = 2.47 \text{ mM}$, and $K_{12}^* = 11.32 \text{ mM}$ which the reaction could be demonstrated as,

$$\frac{1}{V} = \frac{75.6}{[A][B]} \left(1 + \frac{[B]}{2.5}\right) + \frac{0.23}{[B]} \left(1 + \frac{[A]}{11.3}\right) + 0.07$$

Comparisons between SDEHP/isoctane reverse micelle system and isoctane organic solvent system for their appropriateness as reaction media indicated that the isoctane organic solvent system was more superior both in terms of specific reaction rate and percent conversion.

ภาควิชา..... วิศวกรรมเคมี
สาขาวิชา..... วิศวกรรมเคมี
ปีการศึกษา..... 2540

ลายมือชื่อนิสิต..... บุญรอด กาจจะง
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... สุวิทย์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือจากหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. สุรุ่ง ปรีชาแนท อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาและนำในการพัฒนางานวิจัย ตลอดจนตรวจทานแก้ไขวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ ตันตะพาณิชกุล ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์ ดร.จิรakanต์ เมืองนาโพธิ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. นพดล เจียมสวัสดิ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้เสนอข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ และแก้ไข เพิ่มเติมส่วนที่บกพร่องของงานวิจัยนี้

ขอขอบพระคุณ บัณฑิตวิทยาลัย และภาควิชาชีวกรรมเคมี ที่ได้สนับสนุนให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ธรรมชัย จากภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ และคุณสุณี, คุณสุนันท์, และคุณอัมพร จากศูนย์เครื่องมือวิเคราะห์ ที่ให้ความกรุณาในการให้คำปรึกษาและการใช้เครื่องมือวิเคราะห์เกี่ยวกับการทำวิจัยในครั้งนี้

งานวิจัยขึ้นนี้คงไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้เลย ถ้าปราศจาก พ.ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ มากมายหลายคนที่ได้พยายามให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือ ทุ่มเทแห่งกally แรงใจ ให้คำปรึกษา และคำแนะนำต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ จนทำให้ผู้วิจัยทำงานขึ้นนี้ได้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๕
กิตติกรรมประกาศ.....	๖
สารบัญ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๘
สารบัญรูป.....	๙
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ໄລເປສໃນຮະບບຂອງຕ້ວທຳລະລາຍໜ້າ.....	4
1.2 ໄລເປສໃນຮະບບຂອງຕ້ວທຳລະລາຍທີ່ໄມ່ໃໝ່ໜ້າ.....	4
1.3 ການເປົ້າມີຫຼັກສິດທິພາບພຸດຂອງຕ້ວກຄາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຕ່ອງຕ້ວແປຣ໌ມີ ອີທີພົດຕ່ອອັດຮາກເກີດປົງກີ່າຍ.....	7
1.4 ວັດຖຸປະສົງຄົງ.....	9
1.5 ຂອບເຂດນາງໃຈ.....	9
2. ດາຈເອກສາງ.....	10
2.1 ບົດນຳ.....	10
2.2 ສັກຜະນະໂດຍທ້າໄປຂອງເມນໂທລ.....	10
2.3 ການປະຢູກຕໍ່ໃໝ່ງານຂອງໄລເປສ.....	15
2.4 ປົງກີ່າຍການແຍກຂອງເຮືອມິກເມນໂທລໂດຍໃໝ່ໄລເປສ.....	22
3. ທຸກໆໆງົງ.....	26
3.1 ຮະບປົງເກີຣີສໄມ່ເຊລສ.....	26
3.2 ຈົນພລຄາສຕ່ອຢ່າງຢ່າຍຂອງເອນໄຫມ.....	32
3.3 ປັຈັຍທີ່ມີຜົດຕ່ອກການທຳກຳນາງຂອງເອນໄຫມ.....	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4. ឧបករណ៍និងវិធីដំណើនការវិជ្ជមុន្ត	40
4.1. សារគមិន	40
4.2 ឧបករណ៍ទីផ្សារនិងការពារធម៌	41
4.3 វិធីការពារធម៌	41
4.4 ការវិគរាយនិងការគោរព	45
5. ផលការពារធម៌និងការគោរព	47
5.1 តែវយោបល់ដែលត្រូវការគោរពនិងការគោរព	48
5.2 សភាគវត្ថុដែលត្រូវការគោរពនិងការគោរព	53
5.3 ការគោរពនិងការគោរពនិងការគោរព	68
5.4 របៀបពិនិត្យផលការពារធម៌របស់ខ្លួន	81
6. ស្ថិតិសាស្ត្រនិងការគោរព	84
6.1 ស្ថិតិសាស្ត្រនិងការគោរព	84
6.2 ការគោរពនិងការគោរព	86
រាយការចំណាំ	88
ការអនុវត្ត	95
ការអនុវត្ត ក	96
ការអនុវត្ត ខ	106
ការអនុវត្ត គ	127
ប្រភពជូន	131

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	การเปรียบเทียบผลของตัวกล้างที่แยกต่างกันต่อตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อ ขั้นตอนการเกิดปฏิกิริยา.....	8
2.1	จำนวนชั้นน้ำที่ถูกตึงและน้ำไม่เกลูลอกระดับ AOT ที่ P ₀ ต่างกัน.....	19
2.2	เปรียบเทียบปฏิกิริยาสำหรับการแยกเชิงมิกรรมของโดยใช้ไอลีเพสในตัว ทำละลายอิมัลชันและตัวทำละลายอินทรีย์.....	23
4.1	ปริมาณของสารละลายไฮเดรนไไซเดทที่ใส่ในบัฟเฟอร์ตามค่า ความเป็นกรด-ด่างที่ต้องการ.....	42
5.1	ค่าอ่อนนิส大棚ที่ความเข้มข้นของสารต่างๆ กัน.....	49
5.2	เปรียบเทียบอัตราการเกิดปฏิกิริยาจากเพาซูงสูดในระบบบีเกอร์สีเมเซลล์ ของ SDEHP ในไข่ของกุ้งกับระบบตัวทำละลายอินทรีย์ ณ ภาวะที่ เหมาะสมของระบบ.....	82
ก1	ค่ามาตรฐานของการดูดกลืนแสงของไอลีเพสที่ความเข้มข้นต่างๆ กัน....	97
ก2	ค่ามาตรฐานของเมนทิ ละซี เดตจากการวิ เคราะห์ด้วยแกส โคมไฟอิเล็กทรอนิกส์.....	98
ก3	ความสามารถในการละลายของไอลีเพสที่ 0.1 มิลลาร์ SDEHP.....	99
ก4	ความสามารถในการละลายของไอลีเพสที่ 0.1 มิลลาร์ NaCl.....	100
ก5	ความสามารถในการละลายของไอลีเพสที่ 0.1 มิลลาร์ NaCl ต่อตัวแปรที่ มีอิทธิพลต่อการเกิดปฏิกิริยา.....	101
ก6	ความสามารถในการละลายของไอลีเพสที่ 0.1 มิลลาร์ NaCl ต่อตัวแปรที่ มีอิทธิพลต่อการเกิดปฏิกิริยา.....	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ก7	อัตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะตามความสัมพันธ์ของ W ₀ กับความเข้มข้นของเมนทอล.....	102
ก8	อัตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะตามความสัมพันธ์ของ W ₀ กับความเข้มข้นของไตรอะซิติน.....	102
ก9	อัตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะตามความสัมพันธ์ของ W ₀ กับอุณหภูมิ...	102
ก10	อัตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะตามความสัมพันธ์ของ pH กับความเข้มข้นของไตรอะซิติน.....	102
ก11	ความสัมพันธ์ของความเข้มข้นของเมนทอลกับไตรอะซิตินต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะ.....	103
ก12	ความสัมพันธ์ของส่วนกลับความเข้มข้นของเมนทอลกับความเข้มข้นของไตรอะซิตินต่อส่วนกลับของอัตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะ.....	103
ก13	เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การเกิดปฏิกิริยาในระบบบริเวรสไมเซลล์กับระบบตัวทำละลายอินทรีย์.....	104
ก14	ค่าสัมประสิทธิ์การแพร์ของเรซิมิกเมนทอลและไตรอะซิตินตามค่า pH..	105
ก15	ความสามารถในการละลายน้ำของเรซิมิกเมนทอลกับไตรอะซิตินที่ pH = 7, อุณหภูมิ = 30 องศาเซลเซียส.....	105
ข1	การวางแผนการออกแบบการทดลองแบบ 2 ⁽⁵⁻¹⁾	108
ข2	ระดับและค่าจริงของตัวแปรในการออกแบบการทดลอง...	109
ข3	การวางแผนการออกแบบการทดลองแบบ CCD.....	110
ข4	อัตราการเกิดปฏิกิริยาเริ่มต้น และอัตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะจาก การทดลองแบบสองระดับ.....	111

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ข5	ผลการวิเคราะห์อิทธิพลลักษณะและอิทธิพลร่วมของตัวแปรที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะสำหรับการออกแบบการทดลองในระดับ 2 ⁵⁻¹ ..	112
ข6	15 คำศัพท์ของค่าอิทธิพลและความน่าจะเป็น (P).....	114
ข7	เปรียบเทียบค่าอัตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะที่ได้จากการที่ (ข1) และจากการทดลอง.....	116
ข8	ผลการทดลองจากการออกแบบการทดลองในองค์ประกอบทางกลวง...	118
ข9	เมตริกที่เกิดจากความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งห้าตามวิธีของ Myers.....	120
ข10	แทนค่าตัวแปรทั้งห้าตามตารางที่ ข9.....	121
ข11	เปรียบเทียบค่าอัตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะที่ได้จากการที่ (ข2) และจากการทดลอง.....	122
ข12	การวิเคราะห์ความแตกต่างของสมการ (ข2) กับการทดลองโดยใช้ ANOVA.....	123

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

ขั้นที่		หน้า
1.1	โครงสร้างของบริเวรสไนเชลล์.....	2
2.1	ไอโซเมอร์ของเมนโทล.....	11
2.2	ผลผลิตที่เกิดจากการทำปฏิกิริยาของ (+) ชีโตรานेशลล์.....	12
2.3	ผลผลิตของ (-) เมนโทลที่เกิดจาก (-) ไปเปอร์โทิน.....	12
2.4	แผนภาพโครงสร้างภายในไนเชลล์.....	18
2.5	ผลของการเป็นการต-ต่างที่มีต่อแอดดิติฟตัวชี้ของไอลเปสในระบบพีต่างกัน	20
3.1	แผนภาพไ道อะแกรนชนิดสามเหลี่ยม.....	26
3.2	แผนภาพไ道อะแกรนชนิดสามเหลี่ยมในระบบหน้า-น้ำมัน และสารลดแรงตึงผิว.....	27
3.3	ความสัมพันธ์ของโครงสร้างอิมัลชันกับค่าตัวชี้การบรรจุ.....	29
3.4	การละลายของเอ็นไซม์ในระบบบริเวรสไนเชลล์ในตำแหน่งที่ต่างกัน.....	30
3.5	วิธีการละลายเอ็นไซม์ในระบบบริเวรสไนเชลล์.....	31
3.6	ผลของการเข้าข่ายของโซเดียมคลอไรด์และสารละลายบัฟเฟอร์ต่อการละลายของสารละลายไอลเปสในระบบบริเวรสไนเชลล์ที่สภาวะการทดลองของ 0.1 มोลาร์ SDEHP, pH = 7 และอุณหภูมิ = 30 °C.....	33
5.1	ผลของการเข้าข่ายของโซเดียมคลอไรด์และสารละลายบัฟเฟอร์ต่อการละลายของสารละลายไอลเปสในระบบบริเวรสไนเชลล์ที่สภาวะการทดลองของ 0.1 มोลาร์ SDEHP, pH = 7 และอุณหภูมิ = 30 °C.....	51
5.2	ผลของการเข้าข่ายของ SDEHP และสารละลายบัฟเฟอร์ต่อการละลายของสารละลายไอลเปสในระบบบริเวรสไนเชลล์ที่สภาวะการทดลองของที่ 0.1 มोลาร์ SDEHP, pH = 7 และอุณหภูมิ = 30 °C.....	52

สารบัญชื่อ (ต่อ)

ญี่ปุ่น	หน้า
5.3 ผลของ W_0 กับความเข้มข้นของเมนทอลในปฏิกิริยาทรายาเอสเทอโรฟีเเเคลค์ ขั้นที่ pH = 7, อุณหภูมิ = 35 องศาเซลเซียส และความเข้มข้นของไตรอะซิติน = 50 มิลลิโมลาร์.....	57
5.4 ผลของ W_0 กับความเข้มข้นของไตรอะซิตินในปฏิกิริยาทรายาเอสเทอโรฟีเเเคลค์ ขั้นที่ pH = 7, อุณหภูมิ = 35 องศาเซลเซียส และความเข้มข้นของเมนทอล = 30 มิลลิโมลาร์.....	61
5.5 ผลของ W_0 กับอุณหภูมิที่มีต่อปฏิกิริยาทรายาเอสเทอโรฟีเเเคลค์ ขั้นที่ pH = 7, ความเข้มข้นของไตรอะซิติน = 50 มิลลิโมลาร์ และความเข้มข้นของเมนทอล = 30 มิลลิโมลาร์.....	64
5.6 ผลของความเป็นกรด-ด่าง และความเข้มข้นของไตรอะซิตินในปฏิกิริยาทรายาเอสเทอโรฟีเเเคลค์ ขั้นที่ $W_0 = 1.5$, อุณหภูมิ = 35 องศาเซลเซียส และความเข้มข้นของเมนทอล = 30 มิลลิโมลาร์.....	66
5.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะกับความเข้มข้นต่างๆ ของเมนทอลและไตรอะซิติน ที่ ค่าความเป็นกรด-ด่าง = 7, $W_0 = 1.2$ และอุณหภูมิ = 33 องศาเซลเซียส.....	68
5.8 การผลิตส่วนกลับของอัตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะกับเมนทอล.....	69
5.9 ความสัมพันธ์ของส่วนกลับอัตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะกับความเข้มข้นของเมนทอล เมื่อ a) ที่ความเข้มข้นของไตรอะซิตินต่ำ b) ที่ความเข้มข้นของไตรอะซิตินสูง.....	72
5.10 ความสัมพันธ์ของจุดตัดแกน Y กับส่วนกลับความเข้มข้นของไตรอะซิติน.....	73
5.11 ความสัมพันธ์ของค่าความชัน m_{mean} กับความเข้มข้นของไตรอะซิติน เมื่อ a) ความเข้มข้นของไตรอะซิตินต่ำ, b) ความเข้มข้นของไตรอะซิติน สูง.....	75

สารบัญบุคคล (ต่อ)

ขั้นตอน	หน้า
5.12 ความสัมพันธ์ของส่วนกลับซึ่งตราการเกิดปฏิกิริยาจำเพาะกับความเข้มข้นของไตรอะซิติน เมื่อ a) ความเข้มข้นของเมนทอลต่ำ, b) ความเข้มข้นของเมนทอลสูง.....	78
5.13 ความสัมพันธ์ของค่าความชัน 1/ไตรอะซิติน กับความเข้มข้นของเมนทอล เมื่อ a) ความเข้มข้นของเมนทอลต่ำ, b) ความเข้มข้นของเมนทอลสูง.....	79
5.14 เปอร์เซ็นต์การเกิดปฏิกิริยาเทียบกับเวลาในระบบตัวทำละลายอินทรีย์ จากร้านวิจัยของ Lokotsch กับระบบตัวทำละลายรีเวิร์สไมเซลล์ของ SDEHP ในภาวะที่เหมาะสม.....	83
ก1 ค่ามาตรฐานของการถูกดักลินแสงของไคลแพสที่ความเข้มข้นต่างกัน.....	97
ก2 ค่ามาตรฐานของเมนทอลอะซิเตตจาก การวิเคราะห์ด้วยแกสโคลมาโดยการฟื้น.....	98
ข1 การลดค่าความนำจase เป็นกับค่าอิทธิพลจากการทดสอบในระดับ 2 ⁵⁻¹	114
ข2 การลดค่าความนำจase เป็นของผลต่างที่ได้จากการทดสอบ.....	117

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**